

HARP
SANAT

PENÇE KUZEY IRAK (UYURSAN ÖLÜRSÜN)

Savaş Yücel

PENÇE KUZEY IRAK (UYURSAN ÖLÜRSÜN)

Harp Sanat©

www.harsanat.com

harsanat@matbumedya.com

0850 304 22 03

Yayıncı Sertifika No 28740

Genel Müdür: Emrah Çelik

Genel Yayın Yönetmeni: Özgür Türkoğlu

Editör: Cengiz Yıldız

Son Okuma: Özgür Türkoğlu

Mizanpaj: Yusuf Efe

Kapak Tasarım: Yusuf Efe

1. Basım, İstanbul, Nisan 2026

ISBN: 978-625-5717-08-5

Tilki Kitap Matbaa / İstanbul

Matbaa Sertifika No: 48138

Harp Sanat Yayınevi tarafından baskıya hazırlanan
eserlerin hukuki sorumluluğu tamamen yazara aittir.

Savaş Yücel

İÇİNDEKİLER

HARP SANAT YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI.....	7
ÖN SÖZ.....	11
VATANI SEVMEK.....	13
ŞEHİT HABERİ.....	19
İLK KARŞILAŞMA	23
AKTÜTÜN BASKINI.....	35
AMERİKAN YARDIMI (TOW).....	51
CESUR ROKETÇİ.....	59
KOMANDO OLMAK ONURDUR.....	65
HERKES TIRAŞ OLACAK.....	83
HERKESİN MAYIN NASİBİ AYRIDIR.....	91
GEDİKTEPE'DE BİR GECE.....	99
PUSU İÇİNDE PUSU	107
MAĞARADAKİ DELİ	119
KİBRİT ÇÖPÜ.....	129
HAYALET ŞEHİR (TEL ABYAD).....	135
SON DAKİKA.....	145
ANGAJMAN GAZİSİ	157
BAYRAK OPERASYONU.....	167
GÜNEYDOĞU'DA MEMUR OLMAK.....	181
METANET.....	191
MUCİZE ÜSTEĞMEN.....	197
SİYAHKAYA DESTANI.....	211
SİYAHKAYA	219

SINIR ÖTESİ DRON MUCİZESİ.....	221
PENÇE KİLİT	237
SUR GÖREVİ.....	253
KUZEY IRAK'TA 11 AY	263

HARP SANAT YAYINEVİNİN YAYIN ESASLARI

Harp Sanat Yayınevi, şanlı Silahlı Kuvvetlerimizde yıllarca görev yapmış olan emekli bir subay tarafından ülkemizdeki askerî tarih çalışmalarına katkı sağlamak için 2021 yılında kurulmuştur. Bilimin ışığını rehber edinen Yayınevimiz, Atatürkçü bir çizgide, bağımsız yayıncılık faaliyetlerinde bulunmayı temel ilke edinmiştir. Yayınevimiz, yayımlayacağı nitelikli eserlerle ülkemizde askerî tarih alanında hissedilen eksikliği gidermeyi amaçlamaktadır.

Bilindiği üzere toplumların tarihi incelendiğinde askerlikle ilgili hususların siyasi, sosyal ve kültürel alanlara doğrudan veya dolaylı etkilerinden söz edildiği görülmektedir. Bu etkilerin tespit ve değerlendirmesinin, günümüze ve hatta geleceğe bakan yönlerinin ortaya konulmasının fert ve devlet ölçeğindeki gelişime önemli katkılar sağlayacağı üzerinde durulmaktadır.

Sosyal bilimlerde askerî konulara ağırlık veren çalışmalar, Birinci Dünya Savaşı sonrasında önem kazanmaya başlamıştır. Zamanla genel tarih araştırmaları içinde kendine özgü bir anlayışa dönüşerek askerî tarih adı altında toplanan bu alandaki çalışmalar, Batı'da XXI. yüzyılda büyük bir hız kazanmışsa da Türkçe literatürde ne yazık ki henüz arzu edilen seviyeye ulaşamamıştır.

Karakter ve kültür kodlarımızda var olan askerliğe ve ona dair çalışmalara ivme kazandırılarak bu alandaki eksikliğin nitelikli eserlerle giderilmesine ihtiyaç duyulmaktadır. Aksi hâlde bu boş-

luğun akademik olmayan, ideolojik birtakım amaçlarla, bilgi ve belgeye dayanmayan yorumlarla ve popülist eserlerle doldurulması başka sorunları da beraberinde getirecek, ortak tarih bilincinin oluşumuna zarar verebilecektir.

Yayınevi olarak bu bilinçle, imkânlarımız nispetinde faydalı çalışmalar ortaya koymayı arzu ediyoruz. Bu alandaki akademisyen ve yazarlarla koordineli çalışmalar yürüterek akademik, tarafsız ve güvenilir kaynaklardan oluşan yerli ve yabancı nitelikli eserlerle okuru buluşturmak istiyoruz. Kuramsal kaynaklardan edebî eserlere kadar geniş bir yelpazede yapacağımız yayınlarla, askerliği meslek olarak benimseyenlerin yanında askerî tarihe ilgi duyan herkese hitap eden akademik ve edebî eserler ile başvuru koleksiyonu oluşturmaya çaba sarf edeceğiz.

Tarihin tozlu raflarında unutulmaya yüz tutmuş, sandıklarında kilitli kalan hatıraların, yazma eserlerin, baskısı tükenmiş kitapların; Yükseköğretim kurumlarında büyük emekler verilerek hazırlandıktan sonra atıl kalan değerli çalışmaların gün yüzüne çıkarılması için atacağımız adımlarla, bu türdeki yayınların ve disiplinler arası müşterek akademik çalışmaların artmasında teşvik edici bir rol üstlenmek istiyoruz.

Askerlik mesleğinin ilgi sahası içinde önemli bir yer tutan yönetim, liderlik, strateji ve organizasyon konularıyla yeni modellere ilham verecek çalışmaları okurla buluşturmayı da hedefliyoruz.

Askerî geleneklerin oluşturulması, geliştirilmesi ve sürdürülmesi amacıyla özellikle tarihe mal olmuş komutan ve stratejistlerin düşünce ve tecrübelerinin sonraki nesillere aktarılmasına hizmet edecek biyografi ve hatıratlarının yanında tenkit ve kritiklerini yayınlamayı amaçlıyoruz.

Harp tarihinin konuları dışında kalan ancak yazarı veya işlediği konu itibarıyla daha çok sosyal tarihin ve edebiyatın alanına giren eserlerin yayınlanmasının da önemli bir boşluğu dolduracağına inanıyoruz.

Her safhasını akademik bir titizlikle takip edeceğimiz, editörlük çalışmalarına önem vereceğimiz yayınlarımızda Türk Dil Kurumunun *Yazım Kılavuzu*'nda belirtilen esaslar çerçevesinde hareket edeceğiz.

Faydalı olabilmek niyet ve gayretiyle...

ÖN SÖZ

Bu kitap, siz kıymetli Türk halkıyla üçüncü buluşmam. İlk iki kitabım, *Biz Kınalı Bacaksızlar* ve *Kan Çiçekleri* idi. Siz değerli okuyucularımız tarafından çok beğenildi ve duygusal yansımalar içinde okundu.

Diğer iki kitabımda olduğu gibi bu kitabım da terörle mücadele anılarından, şehit ve gazi hikâyelerinden, Türkiye, Kuzey Irak ve Suriye’de yaşanan bazı olay, gözlem ve anılardan oluşmaktadır.

Elimden geldiğince, birinci elden ve en yalın hâliyle, yaşananları anlatmaya çalıştım. Güneydoğu gazileri ve terörle mücadele kahramanları hakkındaki gerçek anıları ve hissettiklerimi kaleme almaya çalıştım.

Tamamen amatör bir ruhla yazdığım bu kitap, gazilerin ve bölgede görev yapan personelin yaşantısından bazı kesitlerin, onların manevi dünyasının, yaşadığı zorlukların, acıların, sevinçlerin, toplumdaki ve devletten beklentilerinin, geleceğe nasıl baktıklarının ve hayata nasıl bağlandıklarının kaleme yansımalarıdır.

Bu kitabın yazımında bazı komutanlarımdan, görev arkadaşlarımdan ve kadim dostlarımdan birçok gaziden destek aldım. Yazıları ve kaynak konusunda bana değerli katkılarda bulundular.

Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Nazmi Bilgin ve yönetimi, diğer iki kitabımın yayın aşamasında ve tanıtımında olduğu gibi bu eserde de yine yanımda oldular.

Eski bir asker, yazar ve senarist Hakan Evrensel, emekli asker,

gazeteci ve yazar Oktay Yıldırım ağabeylerim, sunucu ve şaire Zeynep Köşker ablam her zaman yanımda oldular.

Gaziler Fizik Tedavi ve Rehabilitasyon Eğitim ve Araştırma Hastanesi çalışanları dostlarım, özellikle Prof. Dr. Yasin Demir, Teğmen Serhat Kaygusuz, kıymetli müdirem Hafize Yıldız ve can dost Ayşen Avşar manevi olarak çok destek verdi.

Filografi ve takı sanatçısı gazi kardeşim Recep Yavuz, “Ağabey, kitabı bir an önce tamamla, boş durmak sana yakışmıyor.” diye aylarca başımın etini yedi.

Oğullarım Oğuz Rıza ile Yağız Efe ve ailem başta olmak üzere; gazi arkadaşlarıma, ismini yazamadığım tüm dostlarıma, bu kitabı okuyacak siz değerli okurlara, en önemlisi Güneydoğu’da şehit ve gazi olan kahraman askerlerimize, ayrıca bölgede görev yapmış ve hâlâ yapmakta olan tüm fedakâr TSK, Emniyet ve kamu personeline teşvik, destek ve emeklerinden dolayı sonsuz şükran duygularıyla...

Bu kitabımı Aziz Şehitlerimize, Kahraman Gazilerimize, bölgede fedakârca görev yapmış ve yapmakta olan Aslan Yürekli Mehmetçiğimize, Polisimize ve tüm Kamu Görevlilerine ithaf ediyorum.

Eserimin basımını gerçekleştiren Harp Sanat Yayınevinin yönetici ve çalışanlarına teşekkür ederim.

Gazi Savaş YÜCEL
Ankara, 19.09.2025

VATANI SEVMEK

Millet, aynı topraklar üzerinde yaşayan, aralarında dil, tarih, duygu, ülkü, gelenek ve görenek birliği olan insan topluluğudur.

Vatan ise; üzerinde bağımsız yaşadığımız, milletimiz ve ailemizle hatıralarımızı oluşturduğumuz, kültürümüzün, devletimizin ve tarihimizin ortak ögesi toprak parçasına verdiğimiz isimdir.

Millet, vatansız; vatan, milletsiz olmaz. Vatan, Türk kültüründe namusumuzun da bir parçasıdır, mutluluğumuzun da...

Görsel 1: Sınırdaki nöbet tutan Mehmetçik

Vatan, basit bir toprak parçası değildir. İnsanların gerekirse uğrunda canını feda edeceği kutsal bir toprak parçasıdır. Şairin dediği gibi; “Toprakları toprak yapan üstündeki kandır, / Vatan eğer uğrunda ölen varsa vatandır.”

Asırlardır her karış toprağı şehit kanlarıyla yoğrulmuş olan Anadolu, bize vatan olmuştur. Atalarımız, vatanımızı korumak için tarih boyunca her türlü fedakârlığa katlanmışlar; binlerce şehit vermişlerdir. Adeta her karış toprağını şehit kanıyla sulamışlardır.

Merhum Mehmed Akif bir dörtlüğünde bu gerçeği şöyle ifade eder:

Bastığın yerleri “toprak” diyerek geçme, tanı,
Düşün altındaki binlerce kefansız yatanı.
Sen şehit oğlusun, incitme, yazıktır atanı,
Verme, dünyaları alsan da bu cennet vatanı.

“Ben vatanımı seviyorum, vatanseverim.” gibi sadece kuru iddialarla vatan sevgisi olmaz.

Vatanını seven onu korumaya çalışır, maddi manevi her türlü imkânla, bilgiyle ve daima çalışarak gerek ilimle, gerek silahlı güçle her türlü düşmana karşı savunur.

Vatanına her koşulda sahip çıkar, gerektiğinde canını feda eder.

Vatan ve millet sevgisi çok asil sevgilerdir ve Türk milleti için kutsal değerlerdir.

Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Büyük Önder Atatürk de, vatanseverliği ve milliyetperverliği ile tüm dünyaya ve Türk milletine örnek olmuş bir insandır. Son derece mütevazı bir kişiliğe sahip olan Atatürk, kendisinin sahip olduğu üstün özelliklerini hep milletin kendisine kazandırdığı özellikler olarak görmüştür.

Aynı şekilde, kazanılan zaferleri ve elde edilen başarıları da hep milleti ile birlikte gerçekleştirdiğinin bilincinde olmuş, bunları

daima milletine mal etmiştir. Konuşmalarında ve yazılarında bu noktanın altını önemle çizmiştir: “Benim hayatta yegâne fahrim, servetim Türklükten başka bir şey değildir.” diyerek Türk olmaktan gurur duyduğunu ifade etmiştir.

Atatürk, yaşamı boyunca vatan ve millet sevgisinin önemi üzerinde durmuş, Türk milletine duyduğu derin saygı ve sevgiyi önemle vurgulamıştır. “Ne mutlu Türk'üm diyene!” sözü, kuşkusuz çok üstün bir sevginin simgesidir.

Unutmamalıyız ki vatan için ölmenin yanında, vatan için yaşamın da bir görev olduğunu bilmek gerekir. Vatan içindeki yaşamı apayrı bir güzellikte olmalıdır. Uğruna ölünecek kadar güzel bir vatanda o değerde bir yaşam sürmek gerekir gerçekten.

Vatan toprakları üzerindeki huzur, barış ve mutluluk içinde yaşayan insanlar vatanın olmazsa olmaz parçasıdır. Vatan üzerinde huzurlu ve mutlu yaşamak için öncelikli parolamız Atatürk'ün dediği gibi “yurtta sulh, cihanda sulh” olmalıdır.

Vatanın parçası olan biz millete düşen görev ise, her alanda yılmadan çalışıp büyük başarılarımıza imza atarak atalarımıza ve şehitlerimize layık olmaktır.

Ben ve arkadaşlarım birer gazi olarak vatanımızı çok sevdik ve bayrağın dalgalandığı her yeri vatan toprağı görerek sınır boylarında ve hatta sınır ötelelerinde, Türk milleti rahat uyusun, ailelerimiz güvenlik içinde olsun, çocuklarımız rahatça okuluna gitsin ve herkes sağlıklı, huzurlu olsun diye yılmadan, usanmadan görev yaptık.

Her vatansever Türk evladı gibi davullarla, halaylarla, kına yakılıp bayram edilerek uğurlandık askere.

**Görsel 2: Gazi Yazar Savaş Yücel ve Gazi Yüksel Yurtsal
(Fizik tedavi ve protez dönemi)**

Gerektiğinde metrelerce karla, gerektiğinde uçurumlarla ve mayınlarla, gerektiğinde sınır ötelinde hiçbir zorluktan yılmadan, bebek katili bölücü teröristlerle mücadele ettik. Bazen bir kör kurşuna, bir hain mayına, bir tuzaklı EYP'ye denk geldik. Kimimiz şehit kimimiz gazi oldu. Çünkü vatan bizden hizmet bekledi ve bizler de gözümüzü kırpmadan gereğini yaptık.

Ben, bir Türk olarak gazi olmaktan ve vatanım uğruna bir ba-
cağımı feda etmekten sonsuz gurur duyuyorum.

Ve her zaman göğsümü gere gere şunu söylüyorum: “Vatanını
en çok seven, görevini en iyi yapandır.”

Ne mutlu Türk olana, ne mutlu Türk'üm diyene...

ŞEHİT HABERİ

Siz, oğlu şehit olan anne ya da babaya acı haberi vermeye gittiniz mi hiç?

Hayır mı?

O zaman şu subayın sözlerine kulak verin:

“Sabah daha mesaiye başlamadan bir mesaj düşer önünüze. Yükarı köyden Ahmet oğlu Mehmet şehit düşmüştür.

Gereği...”

Ya Rabbim dersin, dağa çıksam, üç gün aç susuz kalsam da şu haberi vermesem.

Ama giyersin tören üniformanı, birkaç Mehmetçik’le birlikte, hastaneden gelen ambulansı alırsın arkaya, düşersin yola...

Vatandaş da öğrenmiştir artık, önde bir askerî araç, arkada bir ambulans geliyorsa bir eve ateş düştüğünü...

Yaklaştığın her kasaba veya köyün buz kesildiğini hissedersin.

İçinden geçip gittiğin her yer rahatlar...

Varırsın köye...

Askerde evladı olan her haneden inceden bir sızının yükseldiğini, “Aman bizim eve gelmesin!..” diye dua edildiğini duyar gibi olursun.

Bütün köy donmuştur âdeta. Herkes büyülenmiş gibi izler seni. Hangi eve gidilecek diye ızdıraplı bir merak sarar ortalığı.

Görsel 3: Şehit ailesine şehadet haberini vermeye giden ekip

Şehidin evine doğru yaklaşılmaya başladığında bahçedeki ihtiyarın büyülenmiş gibi sana baktığını, bacaklarının titrediğini, elindeki bastondan güç alarak zar zor ayakta durmaya çalıştığını görürsün.

Ayakların geri geri gider. Bahçedeki çocuklar eve doğru koşar.

Pencerelerde bir hareket başlar ve kapının önüne telaşla bir anne çıkar, bir sana, bir arkada yere bakan Mehmetçiklere, bir de ambulansa bakar.

Sonra atar kendini yere.

Oğlu daha toprak altına girmeden, o ana düşer toprağa.

Öyle bir vurur ki yere, zelzele oluyor sanırsın. Konu komşu yığılır, bin feryat bin figana karışır, dersin ki kıyamet budur.

Kimi ana önce sana doğru koşar, ellerine sarılır, son bir umutla yüzüne bakar, “Yaralı değil mi Komutan?” der.

Başını öne eğer, hiçbir şey diyemezsin.

Dizlerinin bağı çözülür, çökersin anayla birlikte yere, o ağlar, sen ağlarsın. Gözyaşları birbirine karışır.

Hemşire, elinin titremesinden, gözünün yaşını silmekten, sakinleştirici iğneyi yapamaz bile.

Baba... O babalar, fidan gibi evlatlarını vatana feda eden o babalar.

Sicim gibi gözyaşları dökülürken gözünden, acıya gark olmuş bir gururla, “Vatan sağ olsun, vatan sağ olsun, şehit babasıyım ben!..” dediğini duyarsın.

Kimi içine akıtır gözyaşlarını, kimi de donar kalır. Kimi günlerce konuşamaz, kimi dua eder, kimi beddua. Kimi kendi saçlarını, kimi saçlarımızı yolar; ne şapka kalır başınızda ne rütbe omuzlarınızda, söker atar.

Asıl büyük kıyamet bir iki gün sonra kopar. Gerçekle yüzleşme günüdür. Bu sefer cenazeyle birlikte varırsın köye. Tören mören hak getire.

Köylü alır şehidini omuzlarına, yer yerinden oynar, ne protokol kalır ne düzen. Tekbir sesleri feryada karışır.

Kimi “Evladımı en son hâliyle hatırlamak istiyorum.” der, görmek istemez naaşını.

Kimi de ille de “Göreceğim!..” der. Gösteremezsin ki; ya yüzü yoktur ya da bacağı...

Görsel 4: Şehit cenazesinde bir şehit annesi

Bir üsteğmen, elinde daha önce de okuduğu, sadece isim hanesi değiştirilmiş standart metni okur. “Kanı yerde kalmayacak!..” diyerek bitirir konuşmayı.

Tabuta sarılı analar, babalar, bacılar, kardeşler duymaz bile bunu, duysa da inanmaz. Orada bir mezar, bir bayrak, bir de ana kalır.

Allah rahmet eylesin, demekten başka bir teselli bulamazsın o an. Her gün daha da duyarsızlaştırılan toplumumuzda 45 saniyelik haber olarak izlersiniz siz de...

İLK KARŞILAŞMA

Görevime 26 Kasım 2001 yılında Amasya’da başladım. Henüz yeni nişanlanmıştım. 2 Şubat’ta İstanbul’a tayin istedim ve 66’ncı Zırhlı Tugayda göreve başladım. Bu arada evlendim ve dört sene boyunca İstanbul’da görev yaptım.

2003 yılında ilk oğlum Emre, 2005 yılında ikinci oğlum Burak doğdu. İkinci oğlumla birlikte İstanbul içinde geçim sorunun iyice artmıştı. Kredi kartlarım dolmuş ve icralık olmuştu. İlk oğlum Emre, doğuştan cam kemik hastalığıyla doğmuş, tedavileri ve masrafları beni zorlamaya başlamıştı.

Ani bir kararla İstanbul’da geçinemeyeceğimi iyiden iyiye anlayarak Şırnak - Silopi Görümlü üs bölgesine nokta tayini istedim. Gönüllü olduğum için ilk ve tek yazmış olduğum yer olan Görümlü’ye tayinim çıktı.

Hatta tayin öncesi son birkaç gün boyunca, Görümlü adıyla yatıyor, Görümlü adıyla kalkıyordum. Bu da yetmezmiş gibi rüyalarım giriyor ve dalgın olduğum zamanlarda hep ismini sayıklıyordum.

Güneydoğu’ya tayini çıkan başka bir arkadaşımınla beraber ortak bir kamyon tutarak eşyalarımı yükledim. Bir ev tutup eşimi ve çocuklarımı Merzifon’a yerleştirdim ve görev yerime doğru yola çıktım.

Malum Güneydoğu şartlarına ailemi götürmek çok doğru değildi. İki gün süren yolculuğun ardından Mardin üzerinden Görümlü’ye ulaştım. Hatta otobüste ilginç bir olaya rastladım.

Yoldan otobüse binmek isteyen bir kişiyi, şoför ve muavin sert bir dille uyararak bindirmek istemedi. Nedense bu olaya bir anlam veremedim çünkü otobüste boş yer vardı. Bir müddet yol aldıktan sonra araba askerlerce kontrol noktasında durduruldu.

Görevli subay, yol boyunca herhangi bir anormal durumla karşılaşmış karşılaşmadığımızı ve yabancı birini görüp görmediğimizi sordu.

Görsel 5: Yol emniyetinde bir Mehmetçik

Biz cevaben, yoldan binmek isteyen bir kişiyi gördüğümüzü, kişinin binmek isterken araç şoförü tarafından uyarıldığını ve binmekten vazgeçtiğini söyledik.

Görevli subay, o şahsın çatışmadan kaçan bir terörist olduğunu ve sabahın ilk ışıklarıyla beraber şahsın peşine düşüleceğini söylediğinde iyice şaşırılmıştım.

Anlaşılan araç personeli, teröriste, yolcuların tamamının izin-

den dönen veya görev yerine giden askerlerden oluştuğunu söyleyince terörist korkuyla arabaya binmekten vazgeçip sisin içinde kaybolmuştu.

Kontrol noktasında bulunan görevliler otobüsümüzün önüne ve arkasına birer eskort takarak bizi yolcu ettiler. Zaten yaşadığımız bu olayın akabinde Genelkurmay Başkanlığından gelen bir emirle, olası bir saldırıya maruz kalınmaması için askerî konvoy ve şahısların bölgeden gece saatlerinde geçmeyecek şekilde hareket etmeleri istenmişti.

Görsel 6: Güneydoğu, karakoldan bir görüntü